

[Steen Folke]

regeringen unægtelig forstået at bruge og misbruge til det yderste. For at sige det lige ud mener jeg, regeringen spekulerer i, at socialdemokratiet og det radikale venstre meget nødtigt vil have et valg. Formelt siger regeringen, at den vil leve med og loyalt administrere de dagsordener, som disse to partier vedtager sammen med SF og VS, men reelt rører regeringen ikke en finger for at føre dagsordenerne ud i livet, og undertiden modarbejder den dem direkte.

Jeg vil godt understrege, at det ikke kun er udenrigsministerens udtalelser for nylig på en vis kro i Jylland og til et vist dagblad, jeg har i tankerne, dem vender vi jo tilbage til senere i dag, men jeg tænker på hele regeringens holdning og indsats. Jeg tænker også på statsministerens svar til mig, da jeg for en uge siden, den 23. november 1983, i spørgetiden spurgte, hvad regeringen har gjort og hvad regeringen ville gøre for aktivt at arbejde for dagsordenen af 26. maj 1983, sådan som det blev den pålagt ved vor seneste raketdebat den 3. november i år. Det reelle indhold i statsministerens svar var, at regeringen ikke havde gjort en disse og ikke kunne drømme om at røre en finger. Det var ikke lige præcis de ord, statsministeren anvendte, men det var som sagt det reelle indhold i svaret.

Jeg tænker også på et eksempel, som jeg for har fremdraget. Det stammer fra den 27. august i år, hvor udenrigsministeren i radioen gik direkte imod det centrale i 26. maj-dagsordenen 1983 ved om Genèveforhandlingerne at sige – jeg citerer: »Det er helt forkert at tale om forlængelse af forhandlingsfristen.«

Jeg vil godt endnu en gang – for jeg har ikke rigtig fået svar her i salen, de gange jeg har spurgt udenrigsministeren før – spørge udenrigsministeren: hvordan rimer den udtalelse med 26. maj-dagsordenens klare krav om en forlængelse af Genèveforhandlingerne?

Hvorom alting er, så vil vi hellere end gerne vælte den borgerlige regering, både for dens synder i almindelighed og for dens raketpolitik i særdeleshed. Vi mener ikke, regeringen skal blive ved med at kunne fremføre det standpunkt, at der fortsat er et flertal i det danske folketing, der støtter NATOs dobbeltbeslutning. Derfor vil jeg på SFs og VS' vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget vender sig imod NATOs dobbeltbeslutning, som i praksis har ført til forøget atomoprustning i Europa, og pålægger regeringen på de kommende minister-rådsmøder i NATO at tage skarpt afstand fra den igangværende og planlagte opstilling af Pershing II- og krydsermissiler samt at drage omsorg for, at dette utvetydigt kommer til at fremgå af de udsendte communiqueer.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

I øvrigt vil jeg gerne tilføje, at når vi i dag når dertil, at et flertal i folketinget formentlig vedtager en dagsorden, der tager afstand fra opstillingen af de 572 nye atomraketter, så er det først og fremmest fredsbevægelsernes fortjeneste. Det er en helt utrolig aktivitet og fantasirigdom, der har præget de tusinder af aktioner, manifestationer og demonstrationer over hele landet i den seneste tid. Det er fantastisk vigtigt, at denne aktivitet og fantasi-fuldhed videreføres i 1984, selv om det ikke lykkes os at forhindre opstillingen af de første 41 af de 572 atomraketter. Slaget er ikke tabt. Hvis blot vi fortsætter og forstærker protesterne sammen med ligesindede i andre lande, skal det nok ende med at lykkes at tvinge en fastfrysning igennem og derefter få en reel nedrustningsproces i gang.

Til slut vil jeg komme med en lille hilsen fra en af de mange tusind ihærdige fredsaktivister. Han hedder Eigil Poulsen, og han fylder 80 år til foråret. Om et par dage skal han møde i Københavns byret, hvor han er tiltalt for at have malet slagord mod atomraketterne på byens mure. I går modtog jeg et brev fra Eigil med følgende lille digt:

»1983 blev uhyggens år,
lad os bekæmpe den med sammenhold.
1983 søgte magthaverne mere end nogen
sinde
at undertrykke os, slå os ned,
lad os sammen
forvandle angsten til handling.
1983 søgte de at isolere os,
tage ethvert håb fra os.
Lad os sammen gøre håbet til handling.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.